

REDACȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2-50; pe 1 lună fl. 1.

N-rii de Duminică pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se inapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERTIUNILE:

pe 1 și garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și în
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

ȘTIINȚA NUMERILOR.

(*) Știința numerilor este poate cea mai grea din toate. Ea cere atenție mare și pricepere multă. Și mai presus de toate nu suferă vorbă în vânt. Doi cu doi face patru, — e lămurit, și așa merge înainte știința numerilor chiar și când e în joc o națiune ori neamurile toate. Pentru că și în politică, ba mai ales în politică, numărul decide.

Lumea întreabă: câți sunteți — de pildă noi Românii — câți se nasc și mor pe an? Prin urmare cât ve e sporul? Câtă avere aveți? Cu cât ați dat înainte ori îndărăt? Câți dintre voi știu carte și câți copii umblă la școală?

Răspunsurile la toate aceste întrebări vor fi oglinda stării noastre.

Intr'un articol publicat nu de mult, am arătat că în privința sănătății naționale stăm rău. Chiar alaltăieri am arătat cum mortalitatea copiilor la noi Românii e mai mare. Și am atras atenția cărturarilor români să fie cu grijă și fiecare în cercul lui să caute a îndrepta răul. Altfel perim cu zile.

Să vedem acum ce ne spune știința numerilor în ceea-ce privește copii cari umblă la școală.

Rău stăm și în privința asta. Numai Slovaci și Rutenii stau mai rău dintre naționalitățile din Ungaria.

La școlile secundare din numărul total al elevilor abea 6.1 la sută sunt Români (cari au depus examen) Unguri sunt 75.1 la sută, Nemți 12.9 la sută, Slovaci 3 la sută. Aceasta din numărul total de 53.157, câți s'au prezentat la examen.

Va să zică — față cu anul trecut (1896—97) o scădere de 0.2 la sută. La universități și mai rău.

Astfel la Cluj, singura universitate într'o țară ai cărei locuitori 2/3-imi sunt Români, dintre 748 studenți au fost (anul trecut) numai 87 Români. La Budapesta față cu 4000 Unguri, Românii abea ating sută.

Cât despre învățământul poporal elementar, aici stăm mai rău.

Stăm adecă îndărătul tuturor celorlalte naționalități.

În primul loc stau Nemții, la cari din 1000 copii obligați, umblă la școală 925 copii, la Slovaci 845, la Maghiari 836, la Serbi 802. La noi nici jumătate din câți ar fi obligați.

În privința aceasta date interesante ne dă inspectoratul regesc al Hunedoarei, se înțelege numai despre școlile acestui singur comitat, care de altfel — și asta ne e mângâierea — nu este între comitatele fruntașe românești, fiind pe acolo sărăcia mare.

Luând de basă raportul oficios al inspectorului, „Revista Oraștiei“ scrie:

„Suntem vre-o 250.000 Români în comitat și avem 240 școli; străini (Unguri, Nemți Jidani etc.) sunt vre-o 15.000 și au 130 școli, adecă pe 1042 Români se vine o școală românească, pe când o școală străină (mai ales ungurești) se vine tot la 115 suflete de ale lor!“

Cam același raport este între noi și Unguri peste tot. Ba chiar mai rău: din 16.951 școli, câte sunt în toată țeara, 9948 sunt ungurești, va să zică 58.69 la sută.

Dintre copiii obligați a umbla la școală, 79.67 la sută au cercetat școala. Dintre aceștia 54.13 la sută au fost Unguri. În acești din urmă 18 ani, numărul copiilor cari umblă la școală a crescut cu 654.359, dintre cari 440.792 Unguri ear' nemaghiari numai 21.3557, deși nemaghiarii împreună sunt mai mulți în țeară ca Ungurii.

Cifrele acestea trebuie să dea mult de gândit nu numai consistoarelor noastre, cari sunt chemate în primul rând să vegheze asupra școalelor române, ci și tuturor Românilor dori-torii de progresul național.

Toți trebuie să punem umărul și pe de-o parte să îndemnăm țerănimea a-și da copii la școală, pe de altă parte să ridicăm școli unde se simte necesitatea, și mai ales să nu dăm pretext statului să ridice el școli, se înțelege, ungurești.

Sperăm că numerii aceștia îi va îndemna pe cei din capul afacerilor școlare de pe la consistoare să lucreze mai cu spor și mai energie întru promovarea culturii naționale române.

E de observat de amei, că în cifrele ies în favorul Ungurilor, în școlile secundare și superioare mai ales, apoi aceasta se datorește Jidanilor, trecuți în listă și ei ca Unguri și cari relativ dau contingentul cel mai mare. Astfel din 56.946 elevi înscriși anul trecut la școlile secundare 23.087 au fost catolici (Unguri, Nemți și Slovaci) ear' 11.647 Ovrei.

Învățământul poporal mai bine merge în comitatele Vas, Moson, Sopron, Nitra unde din o sută copii obligați la școală, umblă regulat 96—94, și mai rău în Maramureș, unde abia 42 umblă la școală din cei înscriși. Tot așa de rău e și prin câteva comitate din Ardeal.

O muncă uriașă ne așteaptă deci pe acest teren. Și până ce nu ne-am achitat de ea, nu ne-am făcut datoria cea mai elementară, nu ne-am înarmat cu cea mai de căpetenie armă, — știința de carte, singura care ne poate mântui de ori-ce sclăvie.

Reichsrathul este convocat pe ziua de 21 Martie. Președinți ai Casei Seniorilor sunt numiți conții Hoyos și Auersperg ear' vicepreșident prințul Windischgrätz.

Inchiderea Dietei din Agram. Prin decret prealalt cu data de 22 Februarie, alaltăieri Dieta croată, după ce a votat bugetul și a ales comisia regnicolă, a fost închisă.

In contra Ungurilor. Pe fiecare zi se sporesc vocile autorizate cari condamna politica șovinistă a Maghiarilor.

În revista „La Paix par le droit“ (Nr. 2 din Februarie a. c.), găsim un articol al dlui P. Ed. Decharme, licențiat în litere și în limbile vii dela Paris.

D. Decharme s'a ocupat cu studiul limbii române și a prins simpatie de poporul nostru.

În articolul de care e vorba, autorul își bate joc de iritabilitatea și șovinismul unguresc al dlui Fázmandy, care își închipue că cine simpatizează cu Românii subjugăți este necesarmente un om cumpărat de Ligă.

C. Decharme combate aserțiunea maghiară, că chestia Românilor ardeleni ar fi o chestie internă în care nici un străin n'are dreptul să se amestece. Aceasta este o simplă ficțiune de drept internațional, care e șubredă actualmente și va dispărea pentru a lăsa locul unor vederi mai echitabile. El scrie:

„Când o naționalitate de 3 milioane de oameni este oprimită în libertățile sale cele mai elementare de către niște stăpâni străini de limbă, de rasă și moravuri, e de datoria ori cui știe aceasta, să proclame sus și tare ceea ce i-se pare lui că e drept și adevărat.“

D. Decharme promite că va studia în curând cu de amăruntul chestia națională română.

Casă națională în Arad.

Inteligența din Arad, în frățească unire și înțelegere cu clasa meseriașilor și cu țeranii, a hotărât eri să facă în Arad ceea-ce ar trebui să fie în fiecare centru românesc: casă națională, întrunire și petrecere românești.

La ideia aceasta au ajuns cu toții Duminică trecută, când la petrecerea și concertul dat de tinerimea țerănească în școala nouă (din strada Securii) s'a adunat atâta lume, că nu mai încăpea.

Dnul Dr. N. Oncu a convocat pentru acest scop pe toți fruntașii arădani la o consfătuire.

Eri, după săvârșirea serviciului divin, s'au și adunat cu toții în localitățile casinei, unde d-nul Oncu deschide ședința, arătând scopul pentru care a făcut apel ca Românii din Arad să vină la întrunire și mulțumește că au răspuns în număr atât de frumos.

Șchițează apoi scopul pentru care se simte necesitatea a se ridica o clădire cu o sală mare și alte dependențe, cari să ne adăpostească pe toți la anume ocașii.

Cuvântarea e primită cu multă însuflețire.

Echou al sentimentului ce stăpâna pe toți se face dnul Russu Șirianu, care arată cum având o asemenea sală, s'ar putea pune la dispoziția elevilor și ca sală de gimnastică, ceea-ce este cu atât mai necesar, cu cât n'avem în oraș sală de gimnastică și se știe îndeobște folosul mare ce gimnastica aduce sănătății mai ales a copiilor. Ear la noi Românii lucrul acesta e cu atât mai necesar, cu cât stăm rău cu sănătatea copiilor.

Termină propunând o comisie care să studieze planul întreg și să vină apoi a refera la o altă adunare.

După ce mai vorbese dnii Dr. I. Suciu, Const. Don, Sava Raicu și alții, se alege cu aclamare o comisie compusă din dnii Dr. N. Oncu, inginer arhitect Rozvan, Sava Raicu, C. Don, Ioța Dobrău, Ilie Moise și George Nica, care va întocmi întreg planul cum să

se realizeze dorința ce pe toți d'opotrivă ne animează.

Se discută apoi mai pe larg felul cum să se facă subscrierea sumei necesare.

La discuție iau parte dnii Dr. I. Suciu, Dr. Oncu, Dr. Vuia, Sava Raicu, Nica, Dobrău și alții.

Se hotărăște ca să se emită acțiuni, în valoare de 5 fl. una; banii vërșai se vor considera ca împrumut, cari treptat treptat se vor da îndărăt acționarilor. Se hotărăște în unanimitate, că dolândă să nu se plătească, ear' clădirea — după-ce din venitul sălii și din eventuale donațiuni se va fi rescumpărat — să fie donată comunei bisericesti.

Di Oncu mulțumește celor prezenți pentru bunăvoința de care-i vede însuflețit pe toți, îi indeamnă să facă propagandă în cercuri cât mai largi, ca astfel cu o zi mai înainte să avem în Arad o casă mare românească.

În mijlocul celei mai mari însuflețiri închide ședința, anunțând că îndată ce comisia aleasă își va fi terminat lucrările pregătitoare, ne vom revădea.

Căderea cabinetului Gautsch.

„Wiener Zeitung“ publică prin care M. S. primește demisia cabinetului Gautsch, ear' contele Franc Thun este însărcinat cu compunerea n. minister.

Schimbarea aceasta era de altfel așteptată. Din momentul ce conservativii și Cehii nu i-au acordat sprijinul, era evident că Gautsch trebuie să plece.

Tot așa de sigur se dase deja de mult numele contelui Thun ca viitor prim ministru. El este om al Curbii, cavalerul lănei de aur, fost locofitor de guvernator în Pragă, când însă Cehii au dus contra lui o luptă a disperată. așa că în Dieltă nici nu l-au lăsat să vorbească. La 15 Ianuarie 1896 el și-a dat demisia. După trei săptămâni însă M. Sa l-a decorat cu lăna de aur, ear' mai târziu a fost numit mareșalul Curbii arhiducelui Francisc Ferdinand de Este, din care demnitate și-a dat însă curând demisia.

Relativ este încă un bărbat tânăr, născut în Septembrie 1847. În politică joacă rol numai de douăzeci ani.

Temeri patriotice.

Ziarele pretinse „liberale“ maghiare primesc cu foarte multă rezervă ministerul Thun. Le e teamă anume, că sub acest cabinet o să aghiungă a se inaugura un sistem politic care să nu mai fie așa după cum cer interesele Ungariei s'au mai bine: ale Ungurilor.

Eată ce scrie, între altele, „Pesti Napló“ (dela 6 Martie):

„Mergând lucrurile așa fel — adecă lăsându-se tot mai multe din principiile federaliștilor — mai putem aștepta oare o federaliștii slavi să se oprească la hotar Ungariei și nuși vor d'a oare silința să atragă în cercul lor de influență și naționalitățile nemaghiare?“

De ce se tem însă Ungurii, nu vor scăpa. Hegemoniei lor trebuie să se pună odată capăt.

Din România.

Condamnare.

Tribunalul de Ilfov (București) a osândit pe d. N. Filipescu la șase luni temniță din cauză că a rănit de moarte pe regretatul publicist George Lahovary. Desbaterile acestui proces au ținut cinci zile.

Dela Teatru.

D-șoara Tina di Lorenzo care la Budapesta a fost insultată de „cavalerul” Pázmándy, a debutat Joi seară, pe scena Teatrului Liric, cu „Dama cu Camelii”, de Alexandru Dumas fiul.

Suntem veseli a constata că, de la primul act, tânăra și frumoasa artistă a pus în evidență marea și puternică ei talent.

Cu cât intriga, așa de bine cunoscută, se desfășura înalte, cu atât eminenta artistă făcea să crească emoțiunile, cari se traduceau, la finele fie-cărui act, prin aplause prelungite și repetate.

În scena finală, d-șoara Tina di Lorenzo a făcut să treacă un adevărat fior printre spectatori, când cade moartă în brațele lui Armand Duval.

Rolul acestuia a fost interpretat, într'un mod superb, de d. Florio Ando, care a re-purtat, se știe, un succes enorm la Paris, fiind partenerul d-șoarei Duse.

Succesul ambilor artiști a fost mare.

Din Bucovina.

Români trecuți la catolicism.

„Patria” din Cernăuți ne aduce următoarea tristă știre:

Un corespondent al nostru din Rădăuți ne trimite lista de locuitori băstinași din Rădăuți de origine Români, care au trecut la catolicism și s'au germanizat total. E înspăimântătoare de mare lista fraților noștri răătăciți și perduți. Cum a putut decurge acest fenomen rușinos, fără a emoționa și a suescita la o reacțiune cercurile noastre. Pentru numele lui D-zeu unde a fost auto-„reformat” probabil agita catolicismul și acum Rădăuții are lipsă de cea mai riguroasă supraveghiere.

Serbările din Italia

Italia a sărbătorit Vineri la 20 Februarie a 50-a aniversare a Statutului.

Statutul e Constituția, acordată în 1848 de către regele Piemontului, care a devenit Constituția întregii Italii.

Această sărbătoare națională s'a sărbătorit

în timp de 49 de ani în cea dintâi Duminecă a lunii Iunie. Anul acesta însă în urma unei propuneri în Parlament, s'a votat o lege ca să se ție această sărbătoare la 20 Februarie c., data când Carlo Alberto a acordat Constituția Piemontului.

În toate orașele Italiei s'au făcut mare expoziție națională la care vor lua parte toți Italienii din toată lumea. Această expoziție se va deschide la 1 Mai st. nou în prezența Suveranilor și prinților.

Parlamentul a votat o adresă către suveran, din care extragem câte-va pasagii:

„Nouă ne e scump, reprezentanți ai acestei popor virtuos, să atestăm că o jumătate de secol n'a șguduit credința pe care națiunea o are în instituțiile libere și în Voi, care reprezentați votul sacru și înviolabil al plebiscitului italian.

„Și această unire e, o Rege, forța și mărirea Tronului. În sufletul Vostru înalt și mare Tu legi toate speranțele. Simți nevoile și greutățile cari intristează viața, ar fi onoarea noastră ca libertatea să mențină pentru toți promisiunea de glorie talentului, de profit muncii.

„Astfel, acest popor virtuos, și Augusta Voastră Casă, pot să înainteze liniștit către această mărire care e o tradițiune a blazonului său și o datorie a istoriei sale.

„Cătră acest scop fără gânduri timide, tindeau spiritele nobile care, în diferite câmpuri, au conspirat cu primul Rege care a venit la Roma și care a rămas aci înviolabil în mormântul său de bronz, care va fi venerat până la cel din urmă strănepot al nostru.

„Vouă, grațioasei Regine, Augustei Voastre Case aducem urările noastre care sunt urările națiunii și pentru națiune.

„Ca un nou curs de alți memorabili ani să înceapă și ca primul secol al Italiei în viață să poată, prin unirea poporului și a regelor, și prin puterea Statului, să capete amicitia și respectul celorlalte națiuni.”

Tot la 20 Februarie s'au împlinit 20 ani de când Leon XIII ocupă tronul pontifical din Roma. Din toate părțile lumi s'au adus cele mai sincere felicitări bunului cap al bisericii catolice.

Cât despre serbarea dela 4 Martie, când s'au împlinit 50 ani de când Carlo Albert, regele Piemontului a dat poporului său constituțiune, se scriu următoarele:

plăceri și dureri, a-i cultiva inima și ai nobilita sufletul spre tot ce e bun, nobil și adevărat!

Inchipuiți-vă, onorabili cetitori pe un biet băiat al unui șerman invățător dela sate, de prin vâile Crișului spumegânde, care după-ce isprăvea cu școala, trebuia să meargă cu vitele la câmp.

Aici un cioban cu oile sale bălae, acolo pe un șes întins o ciurdă de boi păziți de vecinic veselul păstor, pe o cârare compestră eată că se apropie către sat lucrătorii oboșiți de lucrul câmpului, dar toți, toți cântau cântece și doine sau dii fluer sau cu vocea lor bărbătească.

Ear' bietul Iancu — așa-i ziceau când era mic, — tăcea și ofta! Tăcea și gândea: „Doamne, când voi putea să am și eu un fluer, că, Doamne, dragu-mi să cânt și eu!” Cu mare chin și vai eată că-l vedem cu fluera în mână, și acum ține-te băete!

După absolvarea școalelor primare ajunge în preparandia gr.-ort. din Arad. Aici i-se deschide ochii sufletului său, aici prin sudoarea feței sale își câștigă primele sale cunoștințe musicale în mod sistematic. După absolvirea preparandiei în scurt timp îl vedem ca profesor de cant și muzică la institutul pedagogic-teologic din Arad. Dar' vai, Aradanii nu l'au știut prețul, ear' noi Lugojenii, și cu noi întreg Bănatul, avem să fim mulțumitori Aradanilor pentru această achiziție dată indirect tot prin d-nșii.

Ajunge invățător ales în Lugoj. Și acum eată că vine Musicescu, să concerteze aici, ear' dl Vidu ascultând concertele, s'a denificat întru toate direcții date de Musicescu. În urmă, grație dărniceii comunei noastre bisericesti de aici, dl Vidu ascultă

Roma, 5 Martie

Intreg orașul este pavoasat. Poporul vesel, în haine de sărbătoare. Sărbătoarea s'a început cu o revistă de trupe pe *Explanade del Macao*, unde regele, venit călare și însoțit de o strălucită suită, a fost primit cu nespuse ovațiuni. D'aici trupele au pornit pe *Piazza del Indipendenza*, unde așteptase regina și un public numeros.

După amezai la 3 oare în sala cea mare a Capitolului s'a ținut adunare festivă de toți deputații și senatorii, precum și toa'e autoritățile, corpul diplomatic, curtenii etc. etc.

După-ce regele și regina s'au așezat pe tron. podesta orașului le-a ținut o vorbire, felicitându-i și invocând memoria bărbaților cari înainte cu 50 ani au contribuit la splendoarea istoriei patriei.

Regele a mulțumit și a ținut un discurs viu aplaudat.

Între altele a zis:

„V'am chemat pe Capitoliu, de unde puteți admira minunile cetății eterne, operele a doré epoce de civilizațiune, care din Roma s'a respândit și luminat lumea întreagă. Putem mulțumi Cerului că a voit și el unitatea Italiei, ca patria să fie mare și fericită și în mijlocul atâtor mărețe rămășițe ale trecutului mare, care ori cât de glorios a fost, prezentul nu ni'l micșorează. Mărirea din trecut a fost universală, cea de acum națională. Cea de atunci a creat o Italie romană, cea de acum pe Roma italiană. Cea dintâi a fost opera forții, cea de acum expresiunea dreptului, și ca ori-ce drept, Roma italiană este și ea înviolabilă. Amintirea această înălțătoare nu ne îndemnă la cuceriri, nici ne invită la domnie. Dreptul modern indică hotarele fie-cărei națiuni. Principiul acesta sfânt a creat epopea renașterii noastre.”

Cuvintarea a produs un efect colosal.

Seara iluminatie, în teatre reprezentațiuni de gală, retrageri cu torțe și muzică până la Quirinal, unde regele și regina au trebuit să se arate de mai multe-ori la balcon.

Turin, 5 Martie.

Acat peste-zi; cât și aseară, serbări mari s'au dat în amintirea zilei de ieri, când s'an împlinit 50 ani de când regele Piemontului, cu rezidența în acest oraș, a dat poporului constituție.

O execuțiune de senzație

Deună-zi a fost executat la Bastia, în insula Corsica (Francia), individul Jean Fazzini, ucigașul șefului gărei Borgo. Această execuțiune a fost foarte mișcătoare din cauza blândeței și energiei de care a dat dovadă condamnatul. Dela începutul lui De-

cemvrie, când a fost condamnat la moarte, Jean Fazzini a fost mereu foarte liniștit și susținea într'una că nu e vinovat, — deși un mare număr de probe dovedeau contrarul.

— Nimeni nu m'a văzut ucizând pe cine-va zicea d-nsul, prin urmare nu se poate executa sentința care mă condamnă.

Astfel era adâncit într'un semn dulce, când deunăzi dimineața, pe la oarele 5 jum., fu anunțat că ceasul lui din urmă sosise.

Acela care se însărcinase să-i ducă această veste era procurorul general Arvighi, însoțit de procuror, de judecătorul de instrucție, de un grefier precum și de cei doi foști apărători ai condamnatului.

În primul moment, Fazzini păru că a tîmpit de știrea ce i se dădea' apoi îndată, re-i se luă cămașa de forță, se îmbracă ce pede și ceru să se spovedească

După un sfert de ceas, preotul Inchisoriei anunță că pocăitul său l'au autorizase să spună că el era cu adevărat vinovat de crima pentru care fusese condamnat.

În biserică, Fazzini ascultă liturgia cu mare evlavie; s'a apropiat de masa de împărtășanie fără să fie susținut și s'a întors la loc d'andaratele.

După ce se termină serviciul religios, Fazzini rugă pe foștii sei apărători să nu se mai despartă de el până în ultimul moment și rezimat de brațele lor se întoarse la celulă.

Acolo i se luă un interogator destul de lung, refuzând d'a ședea jos, după cum îl invitau toți.

El a declarat că după ce s'a hotărât să comită crima s'a dus seara pe la 9 oare și a cerut șefului stației să i dea ospitalitate pentru acea noapte. Șeful stației la primit îndată cu generositate dar' el pândind momentul când Quilichini (astfel se numea șeful) era adâncit în somn, s'a dus de il lovi cu o pilă, apoi îi tăie gâtul cu un cuțit.

Deschise după asta săltarul biuroului gărei și luă d'acolo suma de 20 de franci, un ceasornic și un revolver.

Nu era adevărat, cum s'a pretins, că dânsul a luat d'acolo o sumă mare; nu erau alți bani în saltar.

După ce a iscalit, fără să tremure, această declarațiune, a fost dat pe mâna executorilor ca să i facă toaleta însă a cerut ca înainte d'a fi loșat să i se permită a și lua adio dela apărători săi, cărora le-a mulțumit cu căldură.

Puțin în urmă, călăul Deibler îl urcă în furgonul său și l' dete jos lângă guilotina.

Atunci Fazzini se întoarse cu fața către public și cu un glas foarte puternic zise:

„Cer ertare lui D-zeu și întregii lumi. Sunt un mare păcătos. Rugați-vă pentru mine. Am fost pășit de toți. Numai apărătorii mei au fost pentru mine până în ultimul moment, sublimi de devotament. Vreau să le mulțumesc despre aceasta în public.

„Le cer ca ultimă favoare să mi dea sărutarea de adio.”

Concertul

„Reuniunea române de cântări și muzică din Lugoj.

Vreau să scot în relief o copie fidelă despre prestațiunile „Reuniunii române de cântări și muzică din Lugoj” manifestate în concertul seu dat Duminecă la 15/27 Febr. c. în sala „Regelui Ungariei” aici la noi în Lugoj, sub conducerea colegului meu de catedră iubitului Ioan Vidu.

Conducătorul și dirigentul celor 720 de voci, cari aparțineau celor 21 de coruri din Bănat, și cari prin executarea „Resunetului” bardului A. Mureșian. — „preot deșteptării noastre” — au captivat sufletele celor-ce cu drag și românească inimă asistau la festivitățile împreunate cu ține-rea adunării generale a „Asociațiunii”, până atunci încă transilvane”, petrecută în vara anului 1896 aici în Lugoj, fermecătorul, dar nepretensivul Ioan Vidu în ziua de 15/27 Febr. c. prin o nouă plămăuire artistică a sa ne-a dat o neluioasă dovadă ear' noi am primit o prețioasă convingere estrămutată, că în persoana dlui Vidu, rebue și datorii suntem a privi un scump mărgăritar, care azi strălucește ca o radiașă stea pe orizontul — durere cam o sterp — al muzicii noastre naționale! Dar mai mult: că direcția inaugurată de d-nsul de a-și scoate toate motivele toate nuanțele sale musicale din inima și dorul românului asuprit, din carnea și sângele lui „ale sale dintru ale sale”, este cea mai sănătoasă cale întru a menține pe poporul român strins legat de datinele sale străbune, strîns de limba sa, cu carea își exprimă și

un curs de muzică de un an la conservatorul dirijat de dl Musicescu în Iași, se reîntoarce apoi ear' la catedra sa de învățător, și ține oarele sale de prelegeri, ear' în pauză..... scrie, scrie, mereu scrie „Rupe vîlul vremii crude, și 'ntunerecul subțire!” Și acum să revin la concert însuși. Comitetul reuniunii în frunte cu presidentul aceleia dl Dr. Stefan Petrovici s'a îngrijit de timpuriu ca programul acestui concert să conțină o variațiune în piese mulțumitoare pentru toți cei-ce iubesc arta musicală, ceea-ce i'a și reușit pe deplin spre mulțumirea și deplina satisfacție a numărului și imensului public asistent.

Primul punct din program a fost „Concertul bisericesc” executat în cor mixt, compoziție de dl Liviu Tempea actualminte d-rand de medicină în Cluj, fiul parochului nostru de aici, dl Iosif Tempea. Plăsmuirea sa artistică s'a efectuit în urma morții regretatului său frate iubit, Valeriu, fost pretor în cercul Oraviței, decedat în vara trecută la manevrele militare din Cluj prin urmare între niște momente de tot sdruncinătoare de inimă. Autorul și-a luat drept text diferite stichuri din psalmii profetului David, cari toate conțin laudă, preamărire celui Atotputernic, temere și supănere către El, dar' mai presus de toate speranță și încredere în Dumnezeuzeu.

Ca compoziție musicală „Concertul bisericesc” al dlui L. Tempea rămâne a se considera ca una dintre cele mai escelente piese de cuprins religios, dovadă că autorul deși crescut în școala Wagneriană, totuși a știut întretreșe nenumărate nuanțe din muzica noastră bisericască orientală cu deplin succes. Din parte-ne numai grătula putem dlui L. Tempea pentru primul

seu debut artistic, cu care se înfățișează lumii ca compositor.

Ear' în ce privește executarea, Reuniunea română de cântări sub conducerea măiestrului Vidu, a știut interpreta până la cele mai fine nuanțe, întreaga lucrare cu cea mai mare precisiune și corectitate. Publicul asistent și-a manifestat sentimentele de deplină satisfacție și mulțumire prin numeroase aplause.

Drept al doilea punct din program s'a executat „Nrul 7 din Concertul pe violină” al lui P. Rode, cu acompaniament de pian, din partea domnișoarelor Silvia și Victoria Iorga. D-șoarele Silvia și Victoria Iorga sunt cunoscute publicului pricepător de muzică de aici ca unele dintre cele mai vedite puteri musicale, trecute prin adevărată școală, prin urmare silințele dovedite întru învingerea greutăților împreunate cu piesa aseasta, au și fost respălitate din partea publicului cu aplause binemeritate. Îndeosebi ne prindea mirarea, cu câtă dibăcie d-șoara Silvia Iorga știa manua arcușul pe violină, și cu câtă acurateță sora d-sale d-șoara Victoria știa interpreta la pian coloritul musical din această piesă. Domniile lor pot fi măndre de succesul obținut.

În punctul al treilea din program: „De-aș fi rege” (Si j'etais roi!) compoziție de A. Adam, valoarea reuniunii s'a manifestat mai cu putere și într'un mai mare grad. În Romanță, Gor și în Nocturna din primul act al acestei compoziții artistice, afară de corul mixt, întâlnim soliști pe d-șoara Elisaveta Mitariu în rolul Nemeei, pe dl Dr. D. Florescu în rolul Zephoris ear' pe dl Ioan Dragomir în rolul „regelui”. Cine cunoaște piesa din chestiune, trebuie să recunoască, că aici e vorba despre n închie-

Cei doi avocați li ascultară rugămintea și-l îndemnară să nu-și peardă curajul.

— N'aveți grijă, curaj nu-mi lipsește, zise Fazzini.

Și, cu un pas ferm, porni spre guilotină cu ochii ațintiți asupra cuțitului.

Emoțiunea asistenților fu la culme.

Condamnatul e pus cu capul în luncă.

Calul e cuprins de oare-care indoeală și trec vreo cinci secunde până ce cuțitul cade.

În sfârșit cade. Capul condamnatului sare la o parte. Sângele țigănește în șiroaie din corpul lui.

Ajutoarele calului pun repede capul și corpul în cosciug, pe care l' dau în primăria călugărilor Mizericordiei, pentru a-l îngropa.

În doi ani s'au făcut trei execuțiuni la Bastia și totuși criminalitatea nu scade.

NOUTAȚI

Arad, Martie 7 n. 1898.

In atențiunea medicilor români.

Postul de medic în cercul Ofenbaia (Offenbanya, comitatul Turda-Arieș) este vacant; acest cerc constă din 10 comune românești, și e împreună cu următoarele emolumente: Salar dela comitat 600 fl., dela comune 200 fl., dela societatea minelor din Ofenbaia 120 fl. eventual și 300 fl., taxele pentru visite, cuartir și lemne, farmacia în loc.

Concursul se va publica în curând, la care sunt rugați medicii români a reflecta.

Alegerea din Curtici. Distinsul tinăr, dl Procopiu Givulescu, profesor în Brașov, a fost ales paroh în Curtici cu majoritate covârșitoare, intrând 226 voturi față de 43 ale diaconului Ioan Georgia. Toate sforțările protopopului Moise și toate calumniile și denunțările infame colportate înaintea alegerii prin fițiucile maghiare, n'au fost în stare nici să amăgească obstea credincioșilor din Curtici, nici să terorizeze în decursul alegerii. Incercat-au toate ca să zădărnicească alegerea, simțind majoritatea impunătoare și insuficiența nemărginită pentru recurentul Givulescu. Votarea s'a terminat după 2 ore spre nesfârșita bucurie a întreg poporului, — care cu nerăbdare aștepta să se anunțe rezultatul, ceea ce întemplantându-se, alesul Pr. Givulescu care sosise la amiazi din Brașov, — s'a prezentat în mijlocul poporului și mulțumi în cuvinte călduroase pentru încrederea pusă întru el și-i asigură despre de-

gare bine chipuită a forțelor musicale dintr'un cor, ear' aceasta s'a executat din partea dlui Vidu cu atâta pricepere, cu atâta interpretare fidelă, încât însuși autorul ar fi fost mândru de părțile din piesa sa ascultându-le executate de corul mixt și de soliștii reuniunii noastre de cântări. D-ra Elisaveta Mitariu, o forță de cântare, crescută și cultivată în școala d-lui Vidu:

„Cânta și dulce sa cântare
În cale pașit-mi mi-a oprit,
Și inimă și cugetare
Ca printr'un farmec mi-a răpit!”

Ear' tenorul dlui Dr. D. Florescu în rolul lui Zephoris, prin vocea-i mlădioasă, dulce și totodată puternică, a fascinat inimile tuturor celor asistenți. În deosebi demn de remarcat este duetul dintre d-șoara E. Mitariu și dl Ioan Dragomir, care în rolul Regelui, prin baritonul său metalic și bine concentrat, a stors admirațiunea întregului public asistent. Doamna Elena Dobrin, stimatea soție a dlui Dr. G. Dobrin, avocat în Lugoj, carea avu amabilitatea a acompaña la pian întreaga piesă cu mult probată și cunoscută-i dibăcie artistică, s'a achitat de angajamentul luat într'un mod demn de toată lauda.

În urma unei indispoziții a d-nei Emilia Avramescu, care s'a angajat cu executarea unui solo de P. Mascagni: „Mama... non mama” și a duor duete de Porumbescu, punctul 4 din program s'a omis și așa — regretăm — că nu am avut fericirea a auzi nici pe d-na Emilia Avramescu cu plăcuta-i voce de sopran, nici pe d-na Elena Marcovici, deși prezentă, cu altul său fermecător. În locul acestor cântece, corul mixt a executat cu multă vioiciune piesa Imn de

votamentul său de a lucra cu vrednicie în viaa Domnului.

Fruntașii s'au întrunit în onoarea alesului la masă comună unde s'au rostit mai multe toast. Primul pentru dl Episcop, pentru noul ales, pentru alegători, etc. — apoi s'au depărtat dorind pe alesul a-l vedea cât mai curând în mijlocul lor.

Sinod amănat. Sinodul protopopesesc convocat pe 26 Febr. v. la B.-Ineu este amănat.

Afacerea dintre preoții din Covăsinț, spre marea rușine a bisericii noastre, se ventilează mereu în ziarele ungurești. Noi ne impunem încă tăcere și așteptăm ca consistorul să rezolve curând afacerea. Pe preotul contra căruia s'a înscenat mizerabila calomnie, tată a șeșee copii, să-l pună îndărăt, în slujbă. Destul i-au fost cele patru luni de canon. Ori — dacă cei din consistor s'au convins că este adevărată crima ce i se impută — de și însăși înscenătorii scandalului, eroina a desmăniț în scris calomniile — atunci cum consistorul menține în post pe celalalt preot, care a mers până a vesti tuturor că cineștea casei sale i-a fost terfelită, numai ca să-și resbune, în loc să-și ținece patima și să caute a ascunde rușinea pentru a nu se compromite cineștea preotească în naintea poporenilor. Încă odată: dreptate să se facă și repede, altfel vom lămurii noi întreg scandalul — care numai spre mărirea veneratului consistor nu poate fi.

Privitor la duelul ce s'a dat Sâmbătă între dl Liviu Tămășdan și inginerul Steiner, presa maghiară din Budapesta publică informațiuni desigur intenționat greșite. Astfel „Pesti Hirlap” scrie că dl Tămășdan ar fi primit o rană gravă, ear' despre contrarul său nu aminteste, parcă „patrioții” ar fi invulnerabili.

Adevărul este însă că dl Tămășdan abea a fost puțin sgarat la mână, până ce dl Steiner a primit răni la mână și la piept care l'au pus în reputință de a mai continua lupta.

Vom publica de altfel mâna procesul verbal, cheiat de martori și medici.

In ce țară sunt mai multe divorțuri? Dacă ne referim la ultimele statistice asupra acestui subiect interesant, incontestabil că Japonia deține recordul din acest punct de vedere.

Din zece mii de căsătorii, mijlocia divorțurilor e de 608.

Este adevărat că pricinile divorțurilor — pentru femei, — recunoscute legale de către codul Japonez, sunt numeroase și de o interpretare foarte elastică.

Et nunc venio ad fortissimum! Eată-mă acum la cea mai nouă plasmuire artistică a dlui Vidu, plasmuire prin care autorului i-s'a deschis o nouă aureolă pe vastul teren musical și prin care fără îndoială, a ridicat musica noastră națională spre acel nivel, unde cu tot dreptul i-se cuvine. Prin compoziția: „Stefan și Dunărea”, baladă de Alexandri, dl Vidu ne-a dovedit, cât de românească lucrul este a-ți concentra tot lirismul musical în balade păstrate de tradițiunea poporului, a tălmăci toate sentimentele din ele prin poezia inimii, prin musică. În privința aceasta, pe lângă Musicescu, numai dl George Dima ne-a dat o asemenea dovadă prin compoziția sa „Mama lui Stefan cel Mare”, cât de cuminte lucrul este — și ar trebui să fie — a-ți concentra toate puterile spre a-ți cânta eroii țării, fie în luptă și durere, fie în iubire și patriotism, prin tonurile doioase a muzicii noastre naționale.

Balada cuprinde în sine multe scene sfâșietoare de iubire și eroism, desfășurate între eroul Stefan și dragălașa fată a Dunării. Dunărea plânge că Stefan a răpit o „floare de sub-soare”, ear plânsul acesta îl vezi interpretat în balada dlui Vidu prin puternicul bas, care decresce apoi, întocmai ca valurile, într'un pianissim liniștitor. Descrie apoi cele trei oștiri, una a moldovenilor, alta a turcilor și pe cea tătarească, ne conduce pe câmpul de luptă, unde strălucesc doi luceferi: Stefan Voda și o copilă „chip doios”. Mișcarea și zăngănitul armelor se reoglîndează în piesă prin accente puternice, la cari orchestra orășănească de aici a contribuit foarte mult prin coloritul său bine-ales și interpretat. Dar fata plânge și vrea să fugă. Și aici se desvoltă scena cea

Cităm, între altele, gelozia, infidelitatea, nesupunerea către socrii, boalele grave, limbuția (?), etc.

Se înțelege că cu un ast-fel de arsenal de motive și în deosebi cu ultimul motiv, divorțurile trebuiesc să fie dese în Japonia.

După Japonia vine Danemarca, unde, la zece mii de căsătorii, sunt 496 de divorțuri, Statele-Unite cu 444, Germania cu 152, Franța cu 127, Marea-Britanie cu 53 din 10.000 de căsătorii.

Belgia, Olanda și Suedia n'au de cât 2 divorțuri la 10.000 de căsătorii, iar Norvegia, Italia și Austria numai unul.

Un curios caz de catalopsis. — Ziarele germane povestesc că există la Redingen, aproape de Uuttlingen, în Wurtemberg, o tinără fată care doarme de aproape șeptezeci de zile și care în acest timp n'a luat nici un fel de hrană.

De două ori s'a deșteptat din somn, dar a readormit imediat ce și-a privit părinții.

Medicii, cari nu sunt de fel superstițioși, insistă foarte mult pe lângă părinți, ca, în interesul științei, fata să fie transportată într'o clinică.

Până acum însă încercările lor în acest scop n'au isbutit.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guralui durere deochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Julius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Din nubile

Dare de seamă și mulțămită publică.

Cu ocașiunea aranjării petrecerii de dans a tinerimei române din Arad și jur în 12 Februarie a. c. în sala dela hotelul Central din Arad, s'au încasat din vânzarea biletelor suma de 142 fl., ear' oferte mărimioase și suprasolviri au fost 80 fl. 50 cr. deci suma totală 222 fl. 50 cr., din aceasta sumă s'au spesat cu aranjarea petrecerii 101 fl. 85 cr. Resultă deci un venit curat de 60 fl. 65 cr., care sumă s'a predat cassariului

mai doioasă între fetiță și Stefan, carele nici chiar pe sfântul Dumnezeu nu voește să-l părăsească.

„Că-i e dulce la privit
Și mai dulce la iubit,
Ca lumina soarelui
Ca lupta viteazului!”

D-șoara Elisaveta Dancu, în rolul fetiței din baladă prin vocea-i sonoră, dulce și doioasă, a predat scena aceasta lirică cu o precizie unică în felul său, ear dl Dr. D. Florescu în rolul lui Stefan

Cu vocea-i sonoră de dulce tenor
Apare ca Stefan în sfântul amor...

și apoi văzând pericolul, vocea dlui Florescu ia un colorit rășboinic și amenințător, o scenă, care avu efectul cel mai strălucit în piesă.

Fata în desperarea ei s'aruncă în Dunăre. Oștirile stau încrămite, o tăcere lugubră se întinde peste tot câmpul de luptă, și în momentul acesta eroul Stefan s'aruncă nebușește în Dunăre, ajunge fata și plin de fericire se reîntoarce cu densa pe malul înflorit al țării sale. Momentele acestea, de o emoțiune uimitoare, prin puternicul său chor și prin orchestra sa bineinstruată, autorul piesei, dl Vidu, le-a știut interpreta cu o precizie admirabilă. Publicul a erupt în furtunoase și frenetice aplause, cari poate nu se mai sfârșeau dacă autorul n'ar fi avut amabilitatea să repeteze piesa.

E cam palidă această descriere asupra splendidei reușite cu această piesă. Cine dorește să știe mai mult, poftescă a ceti jurnalele din loc, sau facă o călătorie până aici, ca la o ocașiune dată să se convingă însuș de adevăr.

Ultimul punct din program a fost „Lugojana”, o piesă foarte plăcută și foarte mult gustată a lugojenilor, compoziție tot a

Asociațiunei Națională Aradane spre augmentarea fondului tinerimei române.

Oferte mărimioase și suprasolviri au intrat dela următorii P. T. Domni: P. S. Sa Dnul Episcop Ioan Meșianu 8 fl.; Dr. N. Oncu și G. Florescu câte 7 fl.; Dr. St. C. Pop și Dr. N. Oprean câte 5 fl.; Dr. N. Șerban 4 fl.; G. Lazar, V. Pap, D. Antonescu, Kende Arthur, S. Raicu, V. Ignat, Pavlovici, N. Serb, Bulboca, I. Cioara, Dr. I. Suci, Dr. Mera, Barcian și Dr. Silviu Moldovan câte 2 fl.; I. Pap, T. Oprean, Brassai, I. Herbay, V. Mangra și P. Rozvan câte 1 fl.; Dr. Vraciu, I. Petran, G. Turic și V. Miron câte 50 cr.; P. Truța 3 fl.

Pentru sprijinul moral și material manifestat și de asta-dată față de petrecerea noastră și scopul ce urmărim, venim și pe astă cale a esmprima în numele comitetului aranjatoriu tuturor P. T. Domni sincera noastră mulțămită.

Arad, 28 Faur 1898.

Liviu Tămășdan m. p., C. Pavlovici m. p.
president. cassari.

Concurs.

Pentru îndeplinirea postului de conducător la prăvălia societății de comerț pe acții „Concordia” în Sinteaa.

Salariu anual 300 fl. afară de aceea, cuartel, lemne de încălzit, luminaire și tantiema de 10 % din venitul curat.

Concurenții au să documenteze că sunt români, etatea și praxa în vinderea spece-ralului, ferul, prin acte demne de crezement.

Petițiunile sunt a se trimite direcțiunei societății „Concordia” în Sinteaa com. Arad până la 20 Martie a. c. st. nou, postul se va ocupa în 1 Aprilie.

Sinteaa, la 4 Martie 1898.

Direcțiunea.

H A Z.

În luna de miere, domnul Păcală s'a dus — Ce greu e de mers în țările Elveția — zise ea. — N'a-și putea găsi în țară, mărgar ca să mă ducă până sus?

— Reazimă-te de mine, draguță! — răspunse Păcală, care auzise numai o part din ce spusese nevastă-sa.

ULTIME ȘTIRI

Archiducesa Stefania în agonie.

Budapesta, 6 Februarie seara.

Știrile despre sănătatea archid. Stefania continuă a fi grave. Arde dimineață augusta bolnavă e în n'a

ra-ului Vidu, care fiind plin de motiv. — cale pur lugojenești, a fost repetată spre deplina satisfacție a publicului asistent.

A urmat apoi partea socială a petrecerii. Petrecere de caracter românesc, animație la culme. Jocurile în coloane „Cadrilul și Romana” s'au jucat de cel puțin 120 părechi. Ciardașul nu s'a jucat și dacă se juca, trebuia să se joace la oarele 8 din zi. Publicul numeros strein, onorațiilor forurilor civile și militare, lumea provincială din jur precum și publicul bastinaș și-a petrecut de minune. Nici o notă discordantă, totul a avut caracterul unei petreceri adevărat românești. Venitul brut al acestui concert atinge suma de 320 fl.

Lugoj, la 19 Februarie v. 1898.

George Joandrea.

Cea din urmă...

Cea din urmă garofiță
Ce a scăpat de ger, de nea,
A cules-o o fetiță,
Mi-a trimis-o: „mă iubea”.

Dar' cu priviri ușoare
Mai apoi m'a pironit...
Și mi-a spus, și de ce oare,
Că nici când nu m'a iubit?

Astăzi floarea cea uscată
Prin scrisori o regăsesc...
— Nu m'a iubit nici odată
— Ea, nici eu n'o mai iubesc.

Septim...

Editor: Aurel Popovici-Barcianu
Redactor responsabil: Ioan Rusau și

Bibliografie.

„Istoria Patriei“ si elemente din istoria universală. tractată după metoda biografic în două cursuri concentrice pentru școlile populare române de Ioan Darin. Carte aprobată de Inaltul Ministru r. ung. prin ordinațiunea ministerială dno. 20 Dec. 1888. Nro. 37,358; și de Vener. Consistenta din Sibiu, Arad și Caransebeș etc. Prețul unei exemplar broșat 25 cr.

Edițiunea a IV-a revizută. (Cu portretele mai multor regenți și bărbați alesi).

Brașov, 1898. Editura librăriei M. Zeidner.

„Manual de Morala Evanghelică“ sau scurtă explicare a textelor cu conținut moral din cele Evanghelii de dl Moise N. Pacu, doctor drept, profesor la liceul local, avocat fost deputat. Carte aprobată de St. Sinod Galați, ediția II-a O recomandăm cu totdinadinsul preoților și învățătorilor precum și părinților de familie și creștinilor pioși.

Se află de vânzare la autor, strada sf. Ilie Nr. 8, la librăria Nebuneli din Galați și la librăriile principale din țară. Prețul unui exemplar 3 lei.

„Gramatica Română“ pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Prețul 60 cr. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“

„Abecedar Ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățătorii: Iosif Moldovan, Nic Ștefu, Iuliu Groșoreun, Nic. Boscaiu și Petru Vancu. Prețul unui exemplar 20 cr. A se cere la administrațiunea „Trib. Pop.“

Poesii de Aurel Ciato. Un elegant volum de peste 100 pagini, cuprinzând 40 de poesii

drăgălașe atât prin gândirile, cât și forma în care sunt turnate. Prețul: pentru Austro-Ungaria 1 fl, pentru România 2 lei 50 bani.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fie care lună. Un număr 14 cr., o serie de 5 numere 70 cr., 10 numere 1 fl. 40 cr.

Numererele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Jancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie.

„Jertfa Creștinilor“. Comentariu al liturgiilor bisericești grecești, compus de Dr. Victor Szmigelski. Tomul I. Introducere dogmatică. Cu aprobarea Preavenatului Ordinariat metropolitan de Alba-Julia și Făgăraș. Blaj, 1897. tipografia seminarului archidieceșan. Prețul 1 fl. 5 cr. s'au 2 lei 20 bani. Editura autorului. Venitul curat va fi o contribuție la formarea unui fond provincial de salarizare a preoților și învățătorilor.

„Istoria universală“ pentru școlile secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1897. Prețul 1 fl. 50 cr.

„Manual de Theologia Morală“ de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografia „Cărților bisericești“.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I.“ Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul II. 1881—1896. Edițiunea Academiei Române. București 1897.

Expediție prin postă în fiecare zi.

„CARAVAN“ Deposit principal în Arad Societate autorizată pentru export de teă rusească Moscva Wogau & Comp. Moscva bătănie de coloniale, delicatose, teă și romuri A R A D Piața Tökölyi (colț cu str. Zrinyi și Lazar Vilmos)

Prețul corent 123 7—

pentru On. public consumător despre următoarele soiuri de teă rusească. Prețurile sunt indicate după greutatea în fonți rusești.

Table with 4 columns: Nr, In pachete originale, 1/4font, 1/2font, 3/4font, 1font. Rows include Ki-hing prima calitate, Podziukon, Min-Jang, Sefachen, Krasnenky amestecul special al Caravanului, Amestec de flori, Teă fină pentru familie.

Fie-care pachet este provăzut cu banda oficioasă a vămii rusești și cu marca noastră.

Odată cu aceasta atragem atențiunea On. public din loc și provincă asupra magazinului nostru de coloniale asortat cu mărfurile cele mai bune, romul nostru varitabil de Jamaica, soiurile cele mai fine de cafea crudă precum și arșă în atelierul nostru. Zilnic Kren-wirșli proaspeți de Viena, șuncă de Praga, slănină veritabilă de Cașovia etc.

La comanda de teă în valoare de peste 3 fl. pachetare și porto gratis.

Telefon Nr. 146.

de la 1 Octomvrie 1897.

MENSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octomvrie 1897.

Table with 3 columns: Arad-Budapesta, Arad-Teiuș, Teiuș-Arad. Lists cities and prices for various goods.

Table with 3 columns: Arad-Ciaba-Oradea-mare, Oradea-mare-Ciaba-Arad, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Arad-Seghedin. Lists cities and prices for various goods.

Table with 3 columns: Seghedin-Arad, Arad-Brad, Brad-Arad. Lists cities and prices for various goods.

Table with 3 columns: St. Ana-Chitighaz, Chitighaz-St. Ana, Borș-Șeșeș-Moneasa, Moneasa-Borș-Șeșeș, Borș-Ineu-Cermeiu, Cermeiu-Borș-Ineu. Lists cities and prices for various goods.